

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415202129
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415202129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci navrhovateľa: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 371, zastúpený: Mgr. Henrich Schindler, advokát, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 484, proti odporkyni: B. E., Z.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XX, XXX XX Bratislava, zastúpená opatrovníčkou P. F., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie 315,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 200,- Eur spolu úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 200,- Eur od 10.06.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4,95 Eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 17,82 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 27.01.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.02.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 315,56 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a náhrady trov konania z titulu neuhradenia poskytnutého úveru. Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou došlo dňa 22.02.2014 k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva“) a to tým, že odporkyňa prijala návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy zo strany navrhovateľa v súlade s čl. III bod 3. Rámcovej zmluvy, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- Eur. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy a Rámcovej zmluvy bola registrácia odporkyne na adrese internetového sídla navrhovateľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Odporkyňa sa zaviazala navrhovateľovi vrátiť celkovú čiastku 250,56 Eur, ktorá tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov za poskytnutie úveru vo výške 50,56 Eur. Úver sa stal splatným 09.06.2014. Nakoľko odporkyňa nevrátila navrhovateľovi dlžnú sumu, navrhovateľ ju písomnými výzvami vyzval na úhradu záväzku. V zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy si navrhovateľ uplatňuje voči odporkyni aj náhradu skutočne vynaložených nákladov vo výške 65,- Eur.

Vzhľadom k tomu, že sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporkyne, uznesením č.k. 5C 55/2015-34 zo dňa 04.12.2015 ustanovil odporkyni opatrovníka pre toto konanie (§ 29 O.s.p.).

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd v predmetnej veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 27.01.2015, Rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 22.02.2014, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, výpisom z účtu na č.i. 13, upomienkou o nezaplatení pohľadávky zo dňa 16.06.2014, urgenciou nezaplatenej pohľadávky zo dňa 23.06.2014, upozornením na hrozbu exekúcie pohľadávky zo dňa 30.06.2014, poslednou výzvou zo dňa 07.07.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 22.02.2014 Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni peňažné prostriedky vo výške 200,- Eur a záväzok odporkyne vrátiť poskytnuté prostriedky spolu s celkovými nákladmi úveru vo výške 250,56 Eur do 09.06.2014. RPMN bola 391%. Navrhovateľ svoj záväzok splnil tým, že dňa 20.05.2014 pripísal sumu 200,- Eur na účet odporkyne. Odporkyňa svoj záväzok uhradiť dlžnú sumu spolu s celkovými nákladmi úveru nespĺnila. Navrhovateľ ju preto viacerými písomnými výzvami upozorňoval na povinnosť splniť záväzok zaplatiť dlžnú sumu. Na tieto výzvy však odporkyňa nereagovala a dlžnú sumu do dňa podania návrhu neuhradila.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 266/2005 Z. z. dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 266/2005 Z. z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavretí a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade, na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov na dobu 20 dní, t.j. splatnosť bola dohodnutá do 3 mesiacov. Zmluvný vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje ustanoveniami zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 22.02.2014 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou prostredníctvom diaľkovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí úveru a dňa 20.05.2014 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to tým, že odporkyňa prijala návrh rámcovej zmluvy zo strany navrhovateľa a zmluvy v súlade s čl. III. bod 3 rámcovej zmluvy, na základe ktorých navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyňi ako dlžníkovi krátkodobý bezúčelový úver vo výške 200,- Eur. Zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, pričom odporkyňa sa zaregistrovala na adrese internetového sídla navrhovateľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a požiadala o uzatvorenie zmluvy. Rámcová zmluva a Zmluva nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu obidvoma zmluvnými stranami s ich obsahom. Na základe takto uzatvorenej zmluvy sa odporca zaviazal vrátiť navrhovateľovi celkovú sumu 250,56 Eur, ktorú tvorí úver vo výške 200,- Eur a celkové náklady za poskytnutie úveru vo výške 50,56 Eur. Úver bol splatný dňom 09.06.2014. Odporkyňa nezaplatila z poskytnutého úveru žiadnu sumu.

Pokiaľ ide o samotný úver vo výške 200,- Eur, v tejto časti súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný a odporkyňa zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, nakoľko mal za preukázané, že odporkyňa si od navrhovateľa tieto finančné prostriedky požičala, pričom ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradila z poskytnutého úveru žiadnu čiastku.

Nakoľko sa odporkyňa dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ju zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,25 % od 10.06.2014 (deň nasledujúci po splatnosti úveru) až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,25 % + 5 percentuálnych bodov.

Pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutý úver so výške 50,56 Eur súd konštatuje, že z internetovej stránky Národnej banky Slovenska zistil, že v máji v roku 2014 RPMN zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk predstavovala 12,99% ročne. V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil RPMN vo výške 391% ročne. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že takto dohodnutá výška RPMN odporuje nielen dobrým mravom, ale je v rozpore aj s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a preto je zmluva v tejto časti neplatná a teda bezúčelová. Je nepochybné, že v prípade nebankových subjektov je vzhľadom na mieru rizika, ktoré podstupujú možné akceptovať aj vyššie úroky ako poskytujú banky, avšak ich výška nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a nesmie podstatne prevyšovať odplatu požadovanú bankami za spotrebiteľské úvery na finančnom trhu v obdobných prípadoch.

Navrhovateľ v konaní žiadal priznať aj sumu 65,- Eur za písomné výzvy adresované odporkyňi. Podľa rámcovej zmluvy malo ísť o skutočne vynaložené náklady. Navrhovateľ však nepreukázal skutočné náklady spojené so zasielaním upomienky alebo výzvy. Zároveň súd poznamenáva, že rozhodnutiami Okresného súdu Rožňava zo dňa 22.07.2014 sp. zn. 9C 195/2014, Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 21.05.2015, sp. zn. 8C 175/2014, Okresného súdu Prešov z 31.10.2014, sp. zn. 20C 258/2014, navrhovateľovi súdy nepriznali plnenie z dôvodu, že tieto náklady spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené je navrhovateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka, a preto súd návrh v tejto časti zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 18,50 Eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške 66,58 Eur (za 2 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu, pričom za jeden úkon si uplatnil 24,90 Eur + 2x režijný paušál vo výške 8,39 Eur za úkony vykonané v roku 2015) + DPH. Navrhovateľ návrhom žiadal uložiť povinnosť odporkyňi zaplatiť mu sumu 315,56 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Súd priznal navrhovateľovi sumu 200,- Eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech navrhovateľa v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 63,38 % (200,- Eur z 315,56 Eur). Úspech odporkyne v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 36,62 % (115,56 Eur z 315,56 Eur). Odrátaním úspechu odporkyne od úspechu navrhovateľa vyjde čistý úspech navrhovateľa v pomere 26,76 %. Súd preto uložil povinnosť odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4,95 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 17,82 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Odporkyňa je povinná náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 149 ods. 1 O. s. p. uhradiť na bankový účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo G. v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.